

LEUCEMIA este o boală definită ca fiind un cancer al celulelor sanguine. Măduva osoasă, locul în care se găsesc aceste celule ale sângelui, începe să producă prea multe leucocite (celule albe). Înmulțindu-se continuu aceste celule anormale ajung să înlocuiască celulele normale: **leucocitele** [celule ale sistemului imunitar care apără organismul de infecții și de corpuri străine], **hematiile** [celule ale sângelui care transportă oxigenul molecular la țesuturile organismului] și **trombocitele**. [celule ale sângelui care au rolul de a opri sângerarea]

Sunt patru tipuri de leucemie:

1. Leucemie limfoblastică acută – este frecventă la copii, dar poate să apară și la adulți
2. Leucemie mieloidă acută – poate afecta atât adulții cât și copii
3. Leucemie limfoidă cronică – afectează în mod special bătrânii, copii fac foarte rar această formă de leucemie
4. Leucemie mieloidă cronică – afectează în special adulții

În leucemie acută, starea de sănătate se agravează foarte repede și pacienții se resimt imediat. În cazul leucemiei cronice simptomele sunt vizibile doar când boala a avansat, având o evoluție mai lentă.

Leucemia se manifestă în mod diferit, în funcție de cât de avansată este boala și poate avea următoarele **simptome**:

- Febră și transpirații nocturne
- Infecții frecvente și neobișnuite
- Astenie și fatigabilitate (scăderea anormal de rapidă a forței musculare)
- Cefalee (dureri de cap)
- Apariția de echimoze (vânătăi) pe corp și sângerări la nivelul gingiilor și la nivelul rectului
- Creșterea în dimensiuni ale abdomenului, dureri în partea stângă a acestuia sau în umărul drept, datorită splinei mărite
- Umflarea ganglionilor limfatici de la nivelul axilei, gâtului sau la nivelul canalului inghinal
- Scăderea poftei de mâncare și scăderea în greutate datorită unei senzații de plenitudine

Factorii de risc care pot determina apariția leucemiei sunt următorii:

- Fumatul: 20% dintre persoanele care suferă de leucemie mieloidă acută fumează sau folosesc produse ce conțin tabac
- Expunerea la nivele crescute de radiații: în special persoanele care au fost aproape de zonele exploziei bombelor atomice din Japonia și cele care au fost în zona unde a avut loc accidentul nuclear de la Cernobîl din Ucraina
- Expunerea la substanțe chimice, cum ar fi **benzenul** [benzenul este un lichid incolor, cu miros aromat care intră în compoziția diferitelor vopsele, uleiuri, diluanți, spray-uri] și **formaldehida** [formaldehida este un gaz incolor, toxic, cu miros iritant întrebuințat la fabricarea rășinilor, a unor coloranți, medicamentelor]
- **Chimioterapia** [principiul chimioterapiei este de a atinge celulele bolnave din interiorul tumorii pentru a le distruge] și **radioterapia** [utilizarea radiațiilor ionizate în tratarea cancerului] utilizate în tratarea cancerului
- Boli genetice, cum ar fi **sindromul Down** [afecțiune congenitală determinată de prezența unui cromozom supranumeral la nivelul perechii 21 de cromozomi]
- Infecția cu virusul HIV
- Alte boli ale sângelui

- Transmiterea genetică, în special în cazul formei de leucemie mieloidă cronică

Totuși, majoritatea oamenilor care suferă de leucemie nu au nici unul din factorii de risc cunoscuți.

Tratamentul în cazul leucemiei are ca scop distrugerea celulelor canceroase pentru a permite celulelor sănătoase, normale să se formeze în măduvă osoasă. Tipul de tratament diferă în funcție de tipul de leucemie, de stadiul în care se află boala, de vârsta pacientului și de starea generală de sănătate.

Tratarea leucemiei acute:

Tratamentul cel mai frecvent al leucemiei acute este chimioterapia. Acest tratament are trei etape:

- **Inductia** – scopul acestui stadiu al tratamentului este **remisia** [remisia este acea perioada de timp în care celulele canceroase au fost distruse și are loc înlocuirea lor cu celule sănătoase]. Acest lucru se realizează prin utilizarea unor doze mari de medicamente foarte puternice, administrate pe o perioadă de 7-10 zile, urmând ca pacientul să fie spitalizat câteva săptămâni, perioada necesară refacerii celulelor normale
- **Consolidarea** – chiar dacă testele arată că nu mai sunt celule canceroase, ele pot să existe în continuare în organism. În acest stadiu al tratamentului, se administrează din nou medicamente, dar dozele și frecvențele diferă
- **Mentinerea** – acest stadiu are ca scop prevenirea reapariției celulelor canceroase. Acest lucru se face prin administrarea de medicamente pe o perioadă de 2-3 ani. Uneori acest stadiu al terapiei poate presupune și un transplant de măduvă osoasă.

Tratarea leucemiei acute în formă agravată:

Trialurile clinice – persoanele diagnosticate cu acest tip de leucemie pot intra într-un program de cercetare, fie la începutul tratamentului, fie când se agravează boala. Aceste programe încearcă noi tratamente pentru leucemie.

Transplantul de celule stem – dacă un donator este găsit, chimioterapia și radioterapia utilizate pentru distrugerea celulelor canceroase fac loc celulelor sănătoase ale donatorului. Aceste celule pot determina refacerea depozitelor de celule sănătoase și duc la întărirea sistemului imunitar.

Medicamente – uneori sunt folosite alte medicamente decât cele din faza de chimioterapie inițială.

Repetarea fazei de inducție – uneori aceleași medicamente care au dus la remisia leucemiei, își pot demonstra eficacitatea și aici.

Tratarea leucemiei cronice:

Perioada de expectativă vigilentă – adesea tratamentul nu este necesar în primele etape ale formei de leucemie limfoidă cronică. Pacientul împreună cu medicul vor decide dacă să se înceapă tratamentul sau să se mai aștepte. În acest timp, doctorul urmărește cu mare atenție starea de sănătate a pacientului. Se estimează că unul din 3 pacienți care suferă de leucemie cronică limfoidă nu are nevoie niciodată de tratament.

Transplant de celule stem - dacă un donator este găsit, chimioterapia și radioterapia utilizate pentru distrugerea celulelor canceroase fac loc celulelor sănătoase ale donatorului. Aceste celule pot determina refacerea depozitelor de celule sănătoase și duc la întărirea sistemului imunitar.

Terapia biologică – este vorba de o serie de medicamente care cresc capacitatea proprie a organismului de a lupta cu boala. Două astfel de medicamente folosite foarte des de către medici sunt Interferonul-alfa și Imatinib, folosite mai ales în tratamentul leucemiei cronice mieloide.

Radioterapia – această formă de tratament cu radiații ionizate distruge celulele canceroase și are rolul de a micșora ganglionii limfatici, precum și a splinei. Uneori radiologia este folosită pentru iradierea întregului organism, pregătindu-se pacientul pentru transplantul de celule stem.

Trialurile clinice – sunt folosite pentru descoperirea celui mai bun tratament

Chimioterapia – reprezintă distrugerea celulelor canceroase cu ajutorul medicamentelor

Tratamentul infecțiilor – în cazul leucemiei cronice, organismul nu mai poate lupta împotriva infecțiilor, de aceea medicul va urmări toate semnele care ar putea indica o infecție: pneumonia, **infecții micotice** [infecții provocate de ciuperci microscopice] sau **zona zoster** [infecție virală ce afectează rădăcinile nervoase]. Tratarea acestor infecții din timp, poate ajuta organismul să lupte cu această boală.

Dacă este pus diagnosticul de leucemie cronică limfoidă, există un risc major ca pacientul să se îmbolnăvească și de o altă formă de cancer.

Tratarea leucemiei cronice în formă agravată:

Chiar dacă pacientul este diagnosticat cu leucemie cronică în formă gravă, mai există speranțe. Substanța *imatinib* în combinație cu alte medicamente poate duce la tratarea bolii. În plus, noi medicamente sunt studiate în trialurile clinice, pentru cei cărora nu le merge bine cu imatinib.

Dacă există o recădere în urma unui transplant de celule stem, o transfuzie cu mai multe leucocite de la donor, readuce pacientul în stadiul de remisie.

Alte boli la care în stare agravată se recomandă un transplant de celule stem sunt talasemia și boala Hodgkin.

TALASEMIA este o boală genetică caracterizată prin scăderea nivelului de hemoglobină în sânge, o moleculă ce se găsește în toate celulele roșii ale sângelui și are ca rol transportarea oxigenului în corp. Este o boală care se transmite genetic și apare doar în momentul în care ambii părinți poartă gena acestei boli.

BOALA HODGKIN este o boală a sângelui caracterizată prin creșterea ganglionilor limfatici, a splinei, a țesutului limfatic în general și prezintă următoarele simptome: anorexie, scădere în greutate, febră, transpirații nocturne și anemie.